Titlu: Magnetul solar

Autor: Sterner St. Paul Meek

Data lansării: 13 iulie 2009 [EBook #29401]

Limba: engleză

Produs de Greg Weeks, Tamise Totterdell și Online
Echipa de corecturi distribuite la https://www.pgdp.net

Nota transcritorului: Acest text electronic a fost produs din Povești uimitoare
octombrie 1931. Cercetări ample nu au scos la iveală nicio dovadă că dreptul de autor din SUA asupra acestei publicații a fost reînnoit.

[Ilustrație: _Pistol în mână, cei doi bărbați priveau luminile care se apropiau._]

Magnetul solar

De căpitanul SP Meek

```
+-----------------------------------+
| Un alt episod din lunga |
| duel științific cu țara sa |
| arhi-inamic, Saranoff. |
+-----------------------------------+
```

Mulțimea din fața Capitoliului s-a liniștit brusc. Deloc silueta corpuloasă a ieşit pe veranda clădirii şi a păşit înainte un microfon ridicat pe trepte. O baterie de camere de presă a făcut clic. A

Fotograful de știri a căzut pe aparatul lui. Uratoarele sălbatice închiriază
aer. Președintele ridică mâna pentru tăcere. Pe măsură ce aplauzele au murit
departe a vorbit în microfon.

„Conaționalii mei”, a spus el, „s-a întrunit Congresul Statelor Unite
sesiune extraordinară și este gata să facă față condiției cu
cu care ne confruntăm. În timp ce ei deliberează cu privire la pașii care urmează să fie
luat, este esențial să întâmpinați acest pericol, dacă este un pericol,
cu vitejia și frontul calm care i-a caracterizat întotdeauna pe
oamenii din Statele Unite în vremuri de încercare și pericol. Vă puteți odihni
asigurat..."

Un bărbat ușor construit, discret, care îl urmărise pe președinte
pe verandă supraveghea cu atenţie mulţimea. S-a întors și a vorbit înăuntru
un subton pentru un al doilea om care a apărut în mod misterios de nicăieri ca
a vorbit primul om. A ascultat o clipă, a dat din cap și s-a apropiat mai mult
către Președinte. Primul bărbat a alunecat discret în josul Capitoliului
paşi şi amestecat cu mulţimea.

„--că nu va fi neglijat niciun pas care s-ar putea dovedi valoros”, a continuat
presedintele. „S-au adunat cei mai mari oameni de știință ai țării
acest oras in conferinta si fara indoiala vor gasi in curand un simplu si
explicație naturală a ceea ce se întâmplă. Între timp--"

* * * * *

Președintele făcu o pauză. Din mulțimea din fața lui a apărut brusc
tulburare. Un bărbat a sărit din mulțime și a străbătut
cordon de reținere de poliție. În mâna lui strălucea un oțel albastru urât
pistol automat. Rapid a nivelat-o și a tras. A venit un puf de praf
din Capitoliu. Glonțul aterizase la câțiva centimetri de unul dintre
ferestre inferioare, la cincizeci de picioare de locul unde stătea
președintele. Și-a ridicat-o pe a lui
armă pentru a doua lovitură, dar nu a fost niciodată trasă. Omul care venise
jos treptele Capitoliului sări înainte ca o pisică și apucă arma.
Pentru o clipă cei doi bărbați s-au zbătut, dar numai pentru o clipă. De la
mulţimea, uluită pentru o clipă de îndrăzneala totală a atacului, a venit a
vuiet de furie. Poliția s-a apropiat de bărbații care se luptau, dar
mulţimea se rostogoli peste ei ca un val. Răpitorul și-a strigat identitatea și
a încercat să afișeze insigna de aur a serviciului secret, dar gloata a fost

în nicio stare de spirit de a asculta. Poliția a fost călcată în picioare și
viitorul asasin smuls din mâinile serviciului secret
operativ. Fiecare bărbat aflat la îndemână a încercat să dea o lovitură. Serviciul secret
omul a fost lovit și aruncat deoparte. Dându-și seama că aventura fusese
scos din mâinile lui, s-a îndreptat spre spatele Capitoliului unde
insigna lui ia făcut să treacă gata prin cordonul poliției. El
a intrat în clădire și a reapărut în câteva clipe lângă
Președinte.

* * * * *

Două ore mai târziu, se aplecă înainte pe scaunul său din intimitatea doctorului Bird
laborator în Biroul de Standarde și a vorbit cu seriozitate.

„Dr. Bird”, a spus el, „glonțul acela nu a fost niciodată destinat Președintelui.
Omul acela era după un meci mai mare.”

Celebrul om de știință dădu din cap gânditor.

„Chiar și o lovitură de pistol foarte putredă ar fi trebuit să se apropie de el”, el
răspuns. — Probabil că a ratat cu patruzeci de picioare bune.

„A ratat cu câțiva centimetri. Doctore, acel glonț a lovit Capitoliul
la doar doi centimetri de o fereastră. În acea fereastră stătea un bărbat. The
glonțul era destinat ocupantului acelei ferestre. Am fost direct
în spatele lui când a ridicat arma pentru a doua lovitură și sunt sigur că
scopul lui. El l-a ignorat în mod deliberat pe președinte și a vizat din nou acest lucru
fereastră. Atunci l-am abordat.”

— Cine stătea acolo, Carnes?

„_Tu_ ai fost, doctore.”

Dr. Bird fluieră.

— Atunci crezi că acel glonț mi-a fost destinat?

„Sunt sigur de asta, doctore. Acest fapt îmi dovedește un lucru. Sunteți
chiar în ideea ta că toată această afacere este făcută de om și nu de o
accident al naturii. Inteligența călăuzitoare din spatele ei se teme mai mult de tine
decât se teme de oricine altcineva și a luat acest mijloc pentru a scăpa de tine
discret. Atenția s-a concentrat asupra Președintelui. Moartea ta ar fi
au fost duși la accident. A fost un gând inteligent.”

— Așa arată, Carnes, spuse încet doctorul. "Daca esti
corect, acest incident îmi confirmă părerea. Există un singur om în
lume suficient de inteligentă încât să fi perturbat cursul ordonat al
anotimpurilor,
iar un astfel de plan pentru asasinarea mea ar face apel la dragostea
lui pentru
dramatic."

"Vrei să spui--"

— Ivan Saranoff, desigur.

„Suntem destul de siguri că nu s-a întors în Statele Unite,
Doctor."

„S-ar putea să ai dreptate, dar nu sunt sigur de nimic în ceea ce
privește acel om.
Cu toate acestea, acest fapt nu are nicio legătură. Poate că operează
de oriunde.
Organizația sa este încă în Statele Unite."

* * * * *

Se auzi o bătaie în uşă. Ca răspuns la comanda medicului a
messenger a intrat și a prezentat o scrisoare. Dr. Bird a citit-o și a
scăpat
este într-un coș de gunoi.

— Spune-le că sunt altfel logodit acum, spuse el scurt. The
mesagerul s-a retras. „A fost doar o convocare la o altă întâlnire a
consiliul oamenilor de știință, îi spuse el lui Carnes. Vor trebui să
se înțeleagă
fără mine. Tot ce vor face oricum va fi să citească o mulțime de mesaje
și se ceartă despre date și despre acuratețea relativă a observațiilor
lor.
Herriott va vorbi ore întregi despre mecanica cerească și va propune
câteva
Teoria prostească despre un corp ascuns, care nu există și posibilul ei
influență, care ar fi nulă, asupra înclinării axei pământului.
După ce a pierdut patru ore fără să fie pusă o idee constructivă
înainte, vor concluziona grav că soarele a răsărit cincizeci și trei
secunde mai devreme la a patruzecea paralelă nordică decât ieri și
în mod corespunzător mai târziu la a patruzecea paralelă de sud. Știu
că
fără a pierde timpul".

— A fost cincizeci și trei de secunde azi, doctore?

„Da. Este douăzeci de iulie. Soarele ar fi trebuit să răsară la 4:52,
șaisprezece minute mai târziu decât a crescut pe 20 iunie și cincizeci
și trei
secunde mai târziu decât a crescut ieri. În schimb, a crescut la 4:20,
șaisprezece
minute _mai devreme_ decât a făcut-o pe 20 iunie și cu cincizeci și
trei de secunde
mai devreme decât ieri."

„Nu înțeleg ce cauzează, doctore. Am încercat să urmăresc explicațiile tale publicate, dar sunt puțin prea profunde pentru mine.”

* * * * *

„În ceea ce privește cauza reală subiacentă, am mari îndoieli, Carnes, totuși
Pot face o ghicire destul de inteligentă. Cât despre motivul nefirescului
prelungirea zilei, explicația este simplitatea însăși. Ca tine
Fără îndoială știi, pământul se învârte zilnic pe axa lui. În același timp,
se mișcă într-o elipsă mare în jurul soarelui, o elipsă pe care o ia
este un an de acoperit. Dacă axa de rotație a pământului ar fi în dreapta
unghiuri față de planul orbitei sale; cu alte cuvinte, dacă ecuatorul pământului
se afla în planul mișcării pământului în jurul soarelui, în fiecare zi ar fi
să fie de aceeași lungime și nu ar exista anotimpuri. In loc de asta
fiind cazul, axa de rotaţie a pământului este înclinată astfel încât
unghiul dintre ecuator și eliptică este de 23-1/2°.”

„Se pare că îmi amintesc ceva de genul din zilele mele de școală”.

„Se poate presupune că acest unghi de înclinare este constant, pentru că nu mă voi deranja
cu precesiunile, nutațiile și alte mișcări minore considerate în
calcule precise. Pe măsură ce pământul se mișcă în jurul soarelui, această înclinare
dă naștere a ceea ce numim declinarea soarelui. Puteți vedea ușor
că la un moment dat în an, polul nord va fi cel mai apropiat
arată spre soare, vorbind în termeni de înclinare și nu în mile, în timp ce la
alt punct de pe eliptică, va fi cel mai îndepărtat de soare și de
polul sud cel mai apropiat. Există două puncte intermediare când cei doi poli sunt
practic echidistant”.

„Atunci zilele și nopțile ar trebui să fie de lungime egală”.

„Sunt. Acestea sunt perioadele echinocţiilor. Punctul în care
soarele este cel mai aproape de polul sudic pe care îl numim solstițiul de iarnă și
punctul opus, solstițiul de vară. Solstițiul de vară este în iunie
douazeci si unu. În acel moment, declinarea soarelui este de 23-1/2° nord
a liniei ecuatoriale. Începe să scadă până când, șase luni mai târziu,
atinge o declinație minus de 23-1/2° și este atât de departe la sud de
linia. Cea mai lungă zi din emisfera nordică este în mod natural iunie
douazeci si unu."

„Și cea mai scurtă zi în care soarele are cea mai mare declinație minus”.

* * * * *

„Mai exact, la solstițiul de iarnă. Acum să explic ce se întâmplă.
Anul a decurs normal până pe 21 iunie. Acea zi a fost a
lungime corectă, aproximativ paisprezece ore și cincizeci de minute.
The
douăzeci și secunde ar fi trebuit să fie mai scurt. În schimb, a fost
mai lung decât
douazeci si unu. În fiecare zi, în loc să se scurteze așa cum ar trebui
perioada anului, devine mai lungă. Am câștigat deja vreo treizeci și
doi
minute de lumină solară la această latitudine. Explicația este că
unghiul
între ecuator și eliptică nu mai este de 23-1/2° așa cum a fost
din timpuri imemoriale, dar este mai mare. Dacă înclinarea continuă
continuă
suficient de lung, oblicitatea va fi de 90°. Când se va întâmpla asta,
va exista
amiază perpetuă la polul nord și noapte perpetuă la sud
pol. Toată emisfera nordică va fi scăldată într-o viitură continuă
de lumina soarelui în timp ce emisfera sudică va fi o regiune de frig
și
întuneric. Starea pământului se va asemăna cu cea a lui Mercur unde
aceeași față a planetei este în permanență cu fața spre soare.”

„Înțeleg asta în regulă, dar sunt încă în întuneric despre ce este
provocând această creștere a înclinării.”

„Nu mai mult decât sunt mine, bătrâne dragă. Herriott tot bolborosește
despre un ascuns
corp care trage pământul din rotația sa axială normală, dar
prost ignoră faptul că un corp de o dimensiune suficientă pentru a
perturba
Pământul ar arunca fiecare mișcare a sistemului solar într-o stare de
haos. Nimic de genul nu s-a întâmplat. Ergo, nicio forță externă nu
este
provocând-o. Sunt convins că forța care face munca este
situat pe pământ însuși. În plus, cu excepția cazului în care calculele
mele sunt
prost off, această forță este situată pe sau foarte aproape de
suprafața
Pământ la aproximativ gradul șaizeci și cinci de latitudine nordică.”

— Cum poți să spui asta, doctore?

„Mi-ar lua prea mult să explic, Carnes. Mă voi califica, totuși
putin afirmatia mea. Se folosește fie o forță variabilă, fie a
forță constantă situată acolo unde am spus. A șaizeci și cincea
paralelă este a
linie lunga. Locația exactă și natura acelei forțe trebuie să o facem
găsi. Dacă este făcută de om și pun pariu pe cel mai mic dolar că este,
noi
va trebui, de asemenea, să-l distrugă. Dacă eșuăm, vom vedea această
lume cufundată
într-o asemenea revoltă de război și vărsare de sânge cum nu s-a mai
cunoscut până acum. Aceasta

va fi literalmente o luptă a omenirii pentru un loc la soare. Datorită acestuia
locație favorabilă în noua poziție a pământului, este mai mult decât probabil că Rusia va apărea ca putere dominantă”.

„Angajamentul de a distruge un lucru despre care nu știi locația și de a cărui existență nici măcar nu ești sigur este un contract destul de mare.”

* * * * *

„Ne-am ocupat de altele mai mari, dragă bătrâne. Îl avem pe Președinte în spate. I
nu am făcut prea multe progrese vânzând ideea mea acelei bande de fosile vechi
care se numesc consiliul oamenilor de știință, dar eu am făcut-o cu niștele lui.
Chiar înainte de această încercare de asasinat, am avut o bărbie cu el. Cel mai rapid crucișător de luptă din Navy, _Denver_, urmează să fie plasat
serviciul meu. Va transporta un avion amfibien mare, așa că fiți echipat
asamblați și lansați-l. Bolton te va scuti de prezidențiale
paza azi. Navigam dimineața.”

— Unde, doctore?

„Sunt sigur că forța este cauzată și controlată de bărbați și știu de un singur om care are geniul și voința de a face așa ceva. Acea omul este Saranoff. Pentru că el trebuie să fie ascuns și să lucreze liber de
întrerupere, cred că lucrează în propria sa țară. Răspunsul ăsta întrebarea dumneavoastră?"

— Da. Vom naviga spre Rusia.

„Carnesy, bătrână dragă, uneori ai fulgerări atât de sclipitoare strălucire că am speranțe în viitorul serviciului secret. În timp ele pot chiar da dovadă de inteligență umană. Mergeți acum și plătiți
rămas bun de la luminile strălucitoare din Washington. Ne întâlnim la Stația Pennsy la șase. Vom naviga din New York dimineața.”

* * * * *

Cu celebrul om de știință și asistentul său ca pasageri, _Denver_ traversa Atlanticul la cea mai bună viteză. De îndată ce New York portul a fost eliberat, Dr. Bird a trasat cursul. Căpitanul Evans se ridică
sprâncenele lui când a văzut cursul aranjat, dar ordinele lui fuseseră pozitiv. Dacă dr. Bird i-ar fi ordonat să aburească cu viteză maximă împotriva lui
mal, s-ar fi supus fără întrebări.

Denver a evitat benzile obișnuite de trafic și a traversat la nord de banda de vară. Nici un vas nu a fost văzut în cele opt zile care

s-a scurs înainte ca Insulele Feroe să apară la vedere pe prova tribord. The
Denver se întindea încă mai spre nord și înconjură Capul Nord cinci zile mai tarziu. La Capul Kanin s-a îndreptat spre sud, în Marea Albă. Surprinzător de puțină gheață a fost întâlnită. Când a menționat căpitanul Evans
aceasta, dr. Bird i-a subliniat că era august și că zilele
încă se prelungeau. Odată ajuns în Marea Albă, _Denver_ a fost făcut gata pentru acțiune instantanee. Un avion amfibien uriaș a fost ridicat în secțiuni
din cală și mecanicii au început să-l monteze. Dr. Bird a cheltuit cel mai mult
din timpul său lucrând la unele instrumente pe care le asamblase la radio
cameră.

„Acesta este un detector de unde ultrascurte”, i-a explicat el lui Carnes. "Se va
primim vibrații până la cea mai inferioară limită a undelor pe care am fost vreodată
capabil să măsoare. Razele X sunt înalte pe scară și chiar razele cosmice
este cu mult peste limita sa inferioară de detectare. Căutăm un electro-magnet, cel mai mare și mai ciudat electro-magnet care a avut vreodată
fost construit. Poate că ar fi mai corect să spunem că suntem
căutând un generator de forță magnetică. Nu generează
magnetismul obișnuit care atrage fierul și oțelul, nici tipul special de magnetism pe care îl numim gravitație, dar ceva între cele două. Aceasta
atrage soarele suficient pentru a perturba înclinarea axei pământului, dar nu
suficient pentru a scoate pământul de pe orbită. Un astfel de dispozitiv ar trebui să cedeze
un val care poate fi detectat, dacă obținem un receptor suficient de delicat și
care operează pe lungimea de undă potrivită”.

* * * * *

A petrecut ore întregi perfecționând și perfecționând aparatura, dar până la urmă el
s-a mărturisit bătut.

„Nu are rost, Carnes”, a spus el a doua zi după ce Capul Kanin a dispărut din vedere
spre nord. „Fie aparatul pe care îl căutăm nu dă niciun val
pe care îl putem detecta sau aparatul meu este defect. Din fericire avem altele
lucruri care să ne ghideze.”

— Ce sunt, doctore?

„Faptele că Saranoff trebuie să aibă un transport ușor și o sursă de putere. Prima îl împiedică să-și găsească stația departe de
coasta mării și al doilea indică faptul că va fi lângă un râu sau altul

sursă de putere. Singurele puncte rusești de pe paralela șaizeci și cinci
care sunt deschise transportului pe apă sunt Golful Anadyr, la nord de Kamchatka și vecinătatea Arhanghelului. Am renunțat la Kamchatka pentru că
ar însemna un drum prea lung prin ape neprietenoase din Leningrad
și pentru că nu există prea multă putere a apei. Arhanghelul este ușor de accesat
în această perioadă a anului și are râul Dwina pentru putere. Asta va fii prima noastră linie de căutare".

— Vom explora cu avionul, desigur?

„Cu siguranță. Nu am ajunge departe pe jos, mai ales că niciunul dintre noi
vorbeste rusa. Ne vom îndrepta spre sud pentru o altă zi și apoi... Ce este asta?

* * * * *

Făcu o pauză și ascultă. Din depărtare se auzi un sunet plictisitor
care îl ridică în picioare. A fugit pe punte cu
Carnes pe călcâie. Mult deasupra capului, în albastru, o pată mică de negru
plutea.

— Suntem pe drumul cel bun, Carnes, spuse el sumbru. Avionul a trecut
peste ei. În cercuri uriașe s-a scufundat spre pământ. Dr. Bird se întoarse spre
Căpitanul Evans. Ordinele au zburat de pe pod și un detaliu de marinari
a dezbrăcat rapid capacele celor două puști antiaeriene înainte.

„Nu-mi place să trag în acea navă înainte ca aceasta să devină ostilă
demonstraţie, doctore Bird, refuză căpitanul Evans. Suntem în pace cu
Rusia. Acțiunea mea de a trage ar putea precipita un război sau, în orice caz,
grave neînțelegeri diplomatice".

„Permite-mi să te corectez, căpitane Evans, suntem în război cu Rusia
întreaga lume este în război cu bărbatul care a scos pământul din ea
curs. În orice caz, comenzile dumneavoastră sunt pozitive și responsabilitatea este
A mea. Așteptați până când acel avion ajunge în raza de acțiune ușoară și apoi trageți-l
jos. Nu eșuați să-l obțineți; nu trebuie să se întoarcă la mal cu vorbă de
abordarea noastră."

Căpitanul Evans se înclină grav. Din reviste au venit scoici și au fost
îngrămădiţi de arme. De la posturile de control a incendiilor a venit un monoton
apelarea datelor de tragere. Armele și-au schimbat încet direcția în timp ce avionul
coborât. S-a apropiat din ce în ce mai mult, intenționat să identifice pozitiv

a vasului de război de dedesubt. A trecut peste _Denver_ mai puțin de cinci
mii de picioare în sus. Când trecea, s-a rotit într-o parte și a început
urcă brusc. Dr. Bird aruncă o privire spre vârful de luptă al crucișătorului și
a înjurat încet. De sus, stelele și dungi fuseseră rupte până la briză.

— Foc deodată! strigă el, „și apoi curtea marțială prostul care a izbucnit
steagul acela!"

* * * * *

Cele două puști de trei inci și-au lătrat mesajul de moarte spre cer.
Timp de secunde dureroase nu sa întâmplat nimic. Armele au hohote din nou. Mai jos și
în spatele avionului care fugea, două pufături de fum alb au apărut pe cer.
Apelurile staccato ale observatorilor veneau de la postul de control și
pistoalele urlă din nou și din nou. Acum deasupra și acum sub rusă
avion au apărut pufăturile albe care spuneau despre spargerea scoicilor, dar cel
avionul zburat, nevătămat.

— E plecat în siguranță, gemu doctorul. „Acum, grăsimea este în foc.
Saranoff va ști într-o oră că venim. Dacă am avea o urmărire
avion gata să decoleze, s-ar putea să-l prindem, dar nu am făcut-o. Oh bine,
nu are rost să plângi pentru laptele vărsat. Cât de curând va fi acel amfibian
fii gata de decolare?"

— În douăzeci de minute. Doctore, răspunse ofiţerul de inginerie. "Cât de curând
pe măsură ce terminăm de umplet rezervoarele și testăm motorul, ea va fi gata
divagare."

„Grăbește-te tot ce poți. Atârnă o jumătate de duzină de bombe de o sută de lire și câteva
douăzeci şi cinci pe rafturi. Coboară-o peste lateral de îndată ce e
gata. Unde este locotenentul McCready?"

— Mai jos, intrând în tog-urile lui zburătoare, doctore.

„Destul de bine. Hai, Carnes, o să mergem mai jos și să ne îmbrăcăm căptușita cu blană
chiloții, de asemenea. Probabil că vom avea nevoie de ele.”

* * * * *

În jumătate de oră amfibiul s-a ridicat din apă. Locotenentul McCready
era la comenzi, cu Carnes și doctorul la rafturile bombelor. The

Avionul s-a ridicat în spirale uriașe până când altimetrul citi patru mii de picioare.
Pilotul o îndreptă spre sud. Avionul era singur
cerul. Timp de două ore a zburat spre sud și apoi a virat spre est, urmând linia Golfului Arhanghelului. Orașul a venit la vedere la ultimul.

— Mai bine lasă jos câteva mii, locotenente, spuse Dr. Bird
tubul vorbitor. „Nu putem vedea mare lucru de la această altitudine”.

Avionul s-a rotit într-un cerc larg, pierzând treptat altitudine. Carnes și doctorul atârnau pe margine, urmărind pământul de sub ei. În timp ce priveau o pufă de fum venind dintr-o clădire joasă, la o milă de
marginea orașului. Dr. Bird apucă tubul vorbitor.

— Bancă, McCready! a lătrat: „Trag în noi”.

Avionul s-a trântit brusc într-o parte. Dintr-un punct aflat la câțiva metri mai jos
ei și aproape direct de-a lungul fostei lor linii de zbor, o explozie de
flacara a aparut in aer. Avionul s-a zguduit și s-a scuturat ca explozia
explozia a ajuns la el. Din alte puncte de pe teren au venit altele pufături.

— Pleacă de aici, strigă dr. Bird. „Trebuie să tragă o duzină de arme la noi. Unul dintre ei va avea gama direct.”

Din jurul lor au venit fulgere și vuiet de explozii. Avionul
s-a zdruncinat și a căscat într-un mod răutăcios. Locotenentul McCready a luptat
eroic cu controalele, încercând să prevină derapajele care au fost
costându-l altitudinea. Treptat, avionul a ajuns sub control și a pornit
a se catara. Obuzele au izbucnit mai aproape în timp ce avionul a luat o cursă mai dreaptă
și s-a străduit să zboare din zona de pericol. Dr. Bird se uită la contor de viteză a aerului.

— O sută optzeci, îi strigă el lui Carnes. „Vom ieși în siguranță rază într-un minut.”

* * * * *

Exploziile erau în mare parte în spatele lor acum. Deodată o suflare de aer a lovit
ei cu o forță teribilă. În țesătura au apărut o jumătate de duzină de găuri
aripile. Un pic de obuze puternic exploziv a străbătut un drum prin după
compartiment și a distrus tabloul de bord duplicat. In alt
momentul în care erau în afara razei de acțiune. Locotenentul McCready întoarse nasul
avionul lui spre nord.

„Am ieșit din acea fântână”, a strigat Carnes. Dr. Bird a lăsat cuvântul
tub pe care îl ținuse lipit de ureche și îi zâmbi sumbru către detectiv.

„Mi-aș fi dorit să avem”, a răspuns el. — Rezervorul nostru principal de benzină este perforat.

O expresie de alarmă străbătu chipul detectivului.

— Este rănit grav? el a intrebat.

„Nu știu încă. McCready spune că gabaritul scade destul de mult rapid. Mă duc să văd ce pot face”.

— Nu pot să plec, doctore? Sunt mult mai ușor decât dumneavoastră.

„Nu ești la fel de puternic sau la fel de agil, Carnes, și nu ai capacitatea mecanică de a efectua reparația. Da-mi acea linie.”

A prins un capăt al unei coloane de frânghie de manila căreia i-a dat Carnes
talia lui, în timp ce detectivul a fixat celălalt capăt de unul dintre cârlige pentru centura de siguranță. Cu un cuvânt de rămas bun, a coborât din
cockpit și pe o aripă. În buzunarul costumului său de zbor purta o trusă de scule și material de reparații. Carnes se cutremură ca figura doctorului
a dispărut sub avion. Snupă frânghia în jurul unui suport al scaunului și l-a ținut încordat. Timp de zece minute tulpina a continuat. S-a slăbit la
ultimul, iar figura medicului a reapărut pe aripă. Încet el
urcat în carlingă.

— Am făcut o reparație temporară, locotenente, strigă el în cuvânt tub, "și scurgerea s-a oprit. Cât gaz ne-a mai rămas?"

— Suficient pentru aproximativ o oră de zbor, inclusiv rezervorul de urgență.

„Tunete! Nicio șansă să mă întorci în _Denver_. Mai bine să te îndrepți spre interior și
urmează cursul Dwinei. Dacă putem localiza locul în care ne aflăm căutând s-ar putea să scăpăm câteva ouă pe el înainte de a ne spăla afară. În orice caz, va fi mai bine să cobori pe uscat decât pe apă."

* * * * *

McCready a îndreptat avionul spre sud și a urmat panglica de dedesubt el care marca canalul Dwinei. Și-a păstrat bine altitudinea
peste opt mii de picioare. Timp de câteva minute, avionul a urlit. Fără avertisment, motorul a pufnit o dată sau de două ori și a murit.

— Gazul s-a terminat? întrebă dr. Bird în tubul vorbitor.

„Nu, este destulă benzină pentru încă patruzeci și cinci de minute. A acționat
ca un scurtcircuit în cablaj. Poate un alt fragment ne-a prins pe care nu l-am găsit
Știi despre. Pot aluneca spre o aterizare sigură, doctore. În ce direcție trebuie
Eu merg?"

„Nu contează", a răspuns doctorul Bird în timp ce se uita peste lateral. "Așteptă
un minut, contează. Vedeți clădirea aia lungă și joasă de acolo, cu
proiecție ca un turn deasupra? Pun pariu pe o lună de plată că asta este
chiar locul pe care îl căutăm. Alunecă peste el și hai să-l aruncăm o privire.
Dacă sunt convins de asta, voi arunca câteva ouă pe el".

"Dreapta!"

McCready a alunecat pe o pantă lungă spre clădirea suspectată. Dr. Bird
și-a ținut ochii lipiți de vizorul bombei.

„Este destul de suspect să acționez", a strigat el. — Aruncă unul!

Carnes trase o pârghie și o bombă explozivă puternică de o sută de lire s-a detașat
ea însăși din avion și a căzut la pământ.

"O alta!" strigă doctorul.

Un al doilea mesager al morții l-a urmat pe primul.

„Băncițí și înapoi în timp ce le dăm restul".

"Dreapta!"

Avionul s-a rotit într-un cerc larg.

— Volei! strigă doctorul. Carnes trase pârghia principală și restul
a bombelor a căzut pe pământ.

— Acum alunecă spre est, McCready, până ești forțat să cobori.

* * * * *

McCready înclină avionul și porni într-o alunecare lungă spre est.
Carnes și doctorul urmăreau bombele care cădeau. Scopul doctorului avea
fost perfect. Prima bombă lansată a lovit clădirea în timp ce
celălalt ateriza la doar câţiva metri distanţă. În loc de pufăturile de fum
la care se aşteptaseră, bombele nu au avut niciun efect. Volua care
Carnes descărcase a căzut plin pe clădire la fel de inofensiv ca și
două lovituri de pilot.

— Aceste bombe erau înarmate, locotenente? întrebă doctorul.

„Da, domnule. Le-am inspectat eu înainte de a decola și au fost fuzionat și înarmat. Au fuzionat întotdeauna și ar fi trebuit să se stingă, nu
contează în ce poziţie au aterizat”.

„Ei bine, nu au făcut-o. Acea clădire este scopul nostru, în regulă. Saranoff ar face-o
se așteaptă în mod firesc un raid aerian și a perfecționat un dispozitiv care
face o bombă impotentă înainte de a ateriza. Cât de departe de clădire va
aterizați?"

— Câteva mile, doctore.

„Du-te cât de departe poți. Dacă poți face acea linie de desiș înainte,
Vom merge pe călcâie și sperăm să ne ascundem în ea.”

— Nu cred că vom avea prea mult noroc, doctore, spuse Carnes.

"De ce nu?"

"Uita-te in spate."

Dr. Bird se uită înapoi spre clădirea pe care încercaseră să o bombardeze. Peste tot
țara, un camion încărcat cu oameni înarmați a urmat cursul
avion. Avionul câștiga ușor pe camion, dar era evident
că ocupanții avionului ar avea puține șanse să scape pe jos.
Dr. Bird a râs sumbru.

„Suntem bine încolțiți”, a spus el. „Dacă i-am scăpa de oamenii din asta
camion, am avea un avion după noi în cel mai scurt timp. Ai putea la fel de bine să te întorci
înapoi, McCready, și teren destul de aproape de clădire. Suntem siguri că vom fi
capturat și cea mai bună șansă a noastră este să avem avionul lângă noi. Ei vor
probabil remediază-l și dacă avem șansa de a scăpa mai târziu, poate fi a
salvator de vieti. În orice caz, am pierdut pentru prezent.”

* * * * *

McCready a întors avionul din nou spre vest. Camionul s-a oprit la ei
noua manevra. Când avionul a trecut, s-a întors și a urmat din nou
lor. Pământul se apropia rapid. Cu o ultimă baie, McCready
s-a nivelat și a aterizat. Aparatul s-a oprit pe la oră
milă de clădire. Camionul era la mai puțin de trei sute de metri
departe. A venit rapid și a degorjat o duzină de bărbați înarmați cu puști care
se grăbi înainte. În frunte era o siluetă înaltă, uşoară, care purta nr
pistol. Dr. Bird a făcut un pas înainte pentru a-i întâlni.

"Intelegi engleza?" el a intrebat.

I-a răspuns un jargon de neînțeles rusă. Bărbații și-au ridicat puști amenințător. Dr. Bird se întoarse către tovarășii săi.

„Rezistența este fără speranță”, a spus el. „Predați-vă cu grație și vom vedea
ce rezultă din asta.”

S-a înfruntat cu rușii și a ținut o mână sus deasupra capului. Rusul liderul a făcut un pas înainte și a confiscat pistolul doctorului. repetă el
procesul cu Carnes și McCready, percheziționându-i temeinic pentru arme ascunse. La comanda lui, șase dintre ruși au făcut un pas înainte. Americanii și-au luat locul în mijlocul gărzii și au fost
mers la camion. Soldul rușilor s-a mutat la
avionul americanului. Camionul s-a rostogolit înainte și s-a apropiat de jos
clădire. Proiecția pe care doctorul Bird o observase din aer s-a dovedit
să fie o proeminență a unui tub metalic de pe acoperiș, la 20 de picioare
diametru și cincizeci de picioare lungime.

— Un fel de tub de proiecție, spuse doctorul, arătând. Un entuziasmat comanda a venit de la rusul la comandă. O pușcă a fost nivelată amenințător la doctor. A luat aluzie și a păstrat tăcerea
în timp ce coborau din camion şi se apropiau de uşa
clădire.

S-a deschis când se apropiau. Pe măsură ce au intrat într-un puternic ca de usturoi
mirosul era evident. Zumzetul mașinilor grele le-a lovit urechile.

* * * * *

Au fost conduși pe un coridor până la o treaptă. La etajul de mai jos au mers de-a lungul unui alt coridor până la o uşă grea, împletită cu fier. Ghidul
l-a descuiat cu o cheie uriașă și a deschis-o. Cu o ridicare din umeri a lui
umeri, Dr. Bird a deschis calea în celulă. Ușa se închise în spate ei și au rămas singuri. Dr. Bird se întoarse către tovarășii săi.

— Ai grijă ce spui, șopti el. „Nu sunt deloc convins de asta
nu este nimeni aici care să știe engleză și probabil că suntem spionați.
Este aproape sigur că va fi un dictafon undeva în această cameră. Noi nu
vrem să le oferim mai multe informații decât trebuie noi.”

Carnes și McCready dădură din cap. Dr. Bird a vorbit cu voce tare despre lipsit de importanță
contează în timp ce au explorat celula. Era o cameră de vreo douăzeci de picioare
pătrat, prevăzut cu trei paturi pe o latură, încorporate în zid ca

danele de la bordul navei. Camera era iluminată de o singură lumină electrică
deasupra capului. O uşă s-a deschis într-o toaletă dotată cu apă curentă.

— În orice caz, ne simțim confortabil aici, spuse doctorul vesel. "Ei evident că nu vreau să ne facă să suferim. Aș vrea să știu de ce au luat
necazul să ne prindă, oricum. S-ar părea că este mai în concordanță cu politica lor obișnuită de a ne fi împușcat la vedere. Trebuie să fie că vor
un fel de informații de la noi.”

Niciunul dintre însoțitorii săi nu avea un motiv mai bun să ofere și să discute
languit. Timp de o oră au stat aproape fără să vorbească. Un sunet la ușa i-a adus în picioare. S-a deschis și o rusoaică a împins înăuntru un cărucior încărcat cu mâncare. Ea nu a răspuns la observațiile pe care dr. Bird
i s-au adresat, dar le-au pus repede și în tăcere mâncarea pe masă. După ce și-a încheiat sarcina, a părăsit încăperea fără să fi vorbit un cuvant.

— Frumos, dar prost, a remarcat dr. Bird. "Hai sa mancam."

— Crezi că este sigur să mănânci această mâncare, doctore? întrebă Carnes
în șoaptă.

„Nu știu și nu-mi pasă. Dacă trebuie să ieșim, s-ar putea
bine să fie otrăvit ca împuşcat. Dacă refuzăm mâncarea, ei ne pot otrăvi
apa noastră. Nu am putut refuza asta pentru o perioadă de timp. Mi-e foame
și o să fac o masă bună. Ce sunt chestiile astea, _bortsch_?"

* * * * *

Curând au primit dovada că sunt sub observație. Cu greu avea
și-au împins scaunele în spate la terminarea mesei decât cele
ușa s-a deschis și rusoaica care le adusese mâncarea a scos
vase goale. Tăcerea s-a așezat peste celulă. Pentru încă o oră ei
a așteptat înainte ca ușa să se deschidă din nou. A intrat un rus înalt cu barbă
un bărbat mai tânăr pe călcâie. Bărbosul s-a lăsat pe un scaun în timp ce
însoțitorul lui s-a așezat la masă și a deschis un caiet.

"Ridice în picioare!" lătră rusul cu severitate.

Carnes și McCready se ridicară în picioare, dar Dr. Bird rămase întins afară pe un pat.

"Pentru ce?" întrebă el languiv.

Rusul s-a însuflat de furie.

„Când îți vorbesc, vei asculta”, a spus el tăiat curios
engleză, „altfel va fi mai rău pentru tine. Ai prefera să fii
întrebat în _strelska_ decât în picioare?"

— Nu prea mult, răspunse prompt Dr. Bird, ridicându-se în picioare.
— Trage foc, bătrâne. Voi vorbi.

"Care sunt numele tale?"

„Sunt Addison Sims din Seattle”, a răspuns dr. Bird grav, „și a mea
prietenii sunt domnul Earle Liedermann și domnul Bernarr Macfadden. Ai
putea avea
citește despre noi în revistele americane”.

„Numele lor”, a spus rusul grefierului său, „sunt doctorul Bird, din
Biroul de Standarde; Agentul Carnes, de la Secretul Statelor Unite
Serviciu; și locotenentul McCready, de la Marina Statelor Unite. Dr.
Bird,
te vei scuti de probleme dacă îmi vei răspunde la întrebările viitoare
sincer.”

„Atunci pune întrebări la care nu sunt sigur că știi răspunsul.”
răspunse sec doctorul.

— Ce vas te-a adus aici?

„Denverul_”.

— Care este armamentul ei?

„Consultă lista Marinei. Fără îndoială vei găsi o copie în dosarele
tale. Acesta
poate fi achiziționat de la Superintendentul Documentelor Publice la
Washington."

* * * * *

— Care este misiunea ta aici?

„Să mă sfătuiască cu Ivan Saranoff și să-i învețe planurile de viitor.
Dacă vrea
doar pentru a acorda emisferei nordice mai multă lumină solară și
căldură, este posibil ca Statele Unite să nu i se opună. Noi
ar beneficia în egală măsură cu Rusia, știi. Posibil nordul
țările ar putea forma un fel de alianță împotriva sudului
emisferă care amenință deja războiul”.

„Ai ales un mod deosebit de a-ți arăta intențiile pașnice. Ai împușcat
jos avionul nostru fără avertisment și ai aruncat bombe asupra noastră
la început
vedere."

— Dar nu au explodat.

„Nu, mulțumesc operatorilor noștri de raze. Dr. Bird, nu am timp de pierdut.
Fie vei răspunde la întrebările mele pe deplin și sincer, fie o voi face eu
recurge la tortură”.

„Nu îndrăznești. Tu ai blufat doar când ai menționat _strelska_. Dacă ne-ai tortura, ar trebui să-i răspunzi lui Ivan Saranoff la întoarcere.”

„De unde ai știut că el este...” Rusul făcu o pauză și își mușcă buza. — Să-i spun că refuzi să vorbești?

„Când se va întoarce, poți să-i spui că voi fi bucuros să vorbesc sincer
cu el. Am venit în Rusia în acest scop, dar nu voi vorbi cu
unul dintre subalternii săi. Între timp, avem vreme frumoasă
pentru perioada asta a anului, nu-i așa?"

Cu un blestem mormăit, rusul se ridică și părăsi încăperea. Carnes se întoarse
către Dr. Bird.

— De unde ai știut că Saranoff era plecat? el a cerut.

„Nu am făcut”, a răspuns Dr. Bird cu un chicotit, „a fost doar un înțelept.
ghici. I-am răsucit coada atât de des încât mi-am dat seama că nu poate
rezistă tentației de a veni aici și de a se bucura de câteva laudă peste noi dacă el
au fost aici. Îi cunosc metodele nemiloase în relația cu subalternii săi
și știam că nu vor îndrăzni niciodată să recurgă la tortură în a lui
absenta. Nu, bătrâne dragă, suntem în siguranță până se întoarce. Sper să rămână
departe mult timp.”

* * * * *

Patru zile au trecut monoton. De trei ori pe zi rusoaica
a apărut cu mese abundente. În ciuda încercărilor lor de a o implica
conversație, nici un cuvânt nu ar răspunde și nici nu ar da vreun indiciu că ea
fie au auzit, fie au înțeles remarcile lor. A apărut rusul bărbos
zilnic și încerca să-i pună la îndoială, dar doctorul Bird râdea de amenințările lui
și și-a reafirmat intenția de a nu vorbi cu nimeni decât cu Saranoff.

„Șansa ta va veni în curând”, a răspuns rusul cu o privire răutăcioasă
a patra zi. „Va fi aici poimâine. Va fi
capabil să te facă să vorbești.”

„Dacă spune adevărul, jocul este aproape”, a spus dr. Bird când
Rusul plecase. „Nu cred că Saranoff ne va arăta multă milă
când află ce am încercat să facem.”

„Cum ar fi să ne învingem chelnerița și să facem o pauză?” a întrebat McCready într-o șoaptă păzită.

„Nu e bine deloc”, a răspuns doctorul hotărât. „Nu am avea un
Șansa chinezului. Cel mai bun pariu al nostru este să vorbim cu Turcia cu Saranoff. El poate
scutește-ne dacă pot să-l fac să creadă că sunt dispus să lucrez pentru el.
Ce om este! Dacă i-am putea transforma geniul în canalele potrivite, el ar fi o binecuvântare pentru lume”.

* * * * *

S-a oprit când ușa s-a deschis și a apărut rusoaica cu mâncarea lor. Ea a aşezat căruţa de perete şi s-a întors brusc şi le-a înfruntat.

„Domnule pasăre”, a spus ea într-o engleză excelentă, „eu sunt Feodrovna Androvici”.

— Mă bucur să te cunosc, spuse doctorul Bird cu o plecăciune.

— Îmi recunoști numele?

— Îmi pare foarte rău, draga mea, dar pur și simplu nu se înregistrează.

— Îţi aminteşti de Ştefan Androvici?

O lumină a apărut brusc în chipul doctorului Bird.

„Da”, a exclamat el, „Da. Obișnuia să lucreze pentru mine în birou timp in urma. A trebuit să-l las să plece în circumstanțe deosebite. Este el
legat de tine?"

„Era fratele meu geamăn. Circumstanțele deosebite la care te referi au fost
că l-ai prins furând platină. În loc să-l predea
poliția, l-ai întrebat de ce a furat. Ți-a spus că soția lui era pe moarte
din lipsă de lucruri pe care banii le-ar cumpăra și a furat pentru ea. Tu
i-ai permis să renunțe onorabil din funcție și i-ai dat bani pt nevoile lui imediate. Pentru acel act de milă, sunt aici să te răsplătesc.”

— Pâine aruncată pe ape, murmură Carnes. Rusoaica se întoarse asupra lui ca pe o pisică sălbatică.

„Dacă nu vrei să te privezi pe tine și pe tovarășii tăi de ajutorul meu, tu
nu vor cita Biblia, acel sop aruncat de biserică sclavilor lor, pentru mine, spuse ea veninoasă, sunt o femeie a proletariatului!

„Respectă prejudecățile antireligioase ale doamnei, Carnesy, bătrâne dragă”, a spus
doctorul cu un zâmbet. „Cum propuneți să ne ajutați, domnișoară Androvici?"

„Îți voi oferi exact ceea ce i-ai dat fratelui meu, libertatea ta și bani pentru nevoile tale imediate.”

„Mulțumesc. Dar, ăă... nu te-ai gândit la ce va fi poziția ta aici fie dacă ne ajuți să scăpăm? Saranoff nu se comportă bine cu trădătorii,
Îmi place."

Fata a scuipat pe podea.

– Porcul ăla! șuieră ea: „Aș vrea să-l ucid. Aș fi făcut-o
cu atâta vreme în urmă speranţa oamenilor nu se sprijinise pe geniul lui. Când
oamenii vor triumfa în sfârșit, îi voi hrăni inima pisicii mele.”

– Dispoziție drăguță, blândă, iubitoare, murmură doctorul. „Bine, mea dragă, suntem pregătiți pentru orice. Care este prima mișcare?"

* * * * *

Fata a scos husele din căruciorul cu mâncare și a afișat trei pistoale și curele de muniție.

„Pune-le pe acestea”, a spus ea, „și ia această mâncare cu tine. Te voi lua
într-o ascunzătoare în afara zidurilor unde poți sta în siguranță pentru câteva
zile. Îți voi aduce provizii proaspete de mâncare. Cât de repede posibil eu
vă va aranja să evadați din Rusia. Când ai părăsit Rusia
în siguranță, datoria mea este plătită și voi sunteți din nou dușmanii mei”.

„Dar, ascultă aici”, a spus Dr. Bird persuasiv, „de ce nu vii cu S.U.A? Știți care este obiectul venirii noastre aici. Ne propunem să distrugem această plantă
și lăsați pământul să-și ia înclinarea normală. Îl urăști pe Saranoff, deși eu
nu stiu de ce. Dacă ne veți ajuta să-l distrugem, vă vom garanta că a bine ai venit în Statele Unite și te poți alătura fratelui tău. Voi lua el înapoi în laboratorul meu”.

– Fratele meu a murit, spuse ea cu amărăciune. „După ce te-a părăsit, a căzut
în vremuri mai rele. Soția lui a murit și el a jurat răzbunare asupra lui
societatea care a ucis-o. I-a venit ocazia să se alăture
Saranoff, și așa a făcut. Saranoff îl ura și nu avea încredere în el, deși
era sufletul loialității. Ca o recompensă pentru geniul său și ajutor pentru

Saranoff la construirea lămpii negre, Saranoff l-a abandonat ție. Oamenii tăi au fost cei care l-au ucis când ai suflat în neant elicopter pe care îl pilota în statul dumneavoastră Maryland, lângă Washington.”

— Cu atât mai mult motiv pentru care ar trebui să te răzbuni pe Saranoff,
răspunse doctorul. „Îți vom oferi șansa de a face acest lucru și de a te ajuta. Noi
de asemenea, vă oferă posibilitatea de a fi primit într-o țară liberă cu
onora."

O expresie de furie deforma trăsăturile fetei.

„Sunt o femeie a proletariatului!” ea a plans. „Îl urăsc pe Ivan Saranoff pentru
ce a făcut, dar eu îi sunt loial. El singur va forța
burghezia să îngenuncheze și să stabilească stăpânirea poporului. urăsc țara și guvernul tău; da, și te urăsc. Te ajut pentru că
Trebuie să-mi plătesc doar datoriile. Vino, calea e liberă pentru scăparea ta. Nu
întreabă cum l-am șters.”

— Haide, spuse Dr. Bird ridicând din umeri. "Nu este
argumentând cu convingeri. Ea trebuie să acționeze conform luminilor ei, chiar și așa
trebuie să acţionăm conform cu ale noastre. Ia-ți armele și hai să mergem.”

* * * * *

Cei trei s-au agatat de arme și de centurile de muniție și au urmat fata din celulă. Odată afară, ea și-a atins buzele pentru tăcere. A ușa le-a blocat drumul, dar ea a deschis-o cu o cheie pe care a retras-o
din rochia ei. În afara ușii, un gardian a adormit zgomotos. La o mișcare
de la fată, Carnes l-a rostogolit pe față pentru a-și liniști sforăitul.
S-a mișcat și s-a agitat, dar nu s-a trezit.

La câţiva metri de uşă, fata se opri şi se îndreptă spre perete. Ea a manipulat o pârghie ascunsă și un panou s-a deschis în perete. Ea a condus
drumul tăcut în întuneric. Când panoul se închise în spatele ei, o grindă
de lumină de la o lanternă electrică a înjunghiat întunericul. În jos o pantă
tunel au urmat-o o jumătate de milă. Tunelul a cotit la dreapta unghiuri și condus în sus. În cele din urmă, se opriră în fața unei alte uși. The
fata a deschis-o și au ieșit în noapte. În timp ce au făcut acest lucru, a
un bubuitură surdă le-a lovit urechile. Fata făcu o pauză.

"Nava!" ea a plans. „Nava ta! Atacă Fortul Novadwinskaja.
Fabrica se va trezi într-o clipă! Fugiți pentru viața voastră!”

Chiar și în timp ce vorbea, o pereche de lumini sclipitoare au apărut departe în jos
tunel prin care veniseră. Se întoarse de parcă ar fi vrut să se întoarcă pe jos
tunel. Dr. Bird o prinse de talie și bătu din palme
gura ei.

— Repede, Carnes, centura ta, strigă el. „Leagă-o. Voia să coboare
acel tunel și să-i dau viața pentru a le întârzia în timp ce scăpăm. Vom economisi
ea în ciuda ei.”

Carnes și McCready au legat-o rapid pe fata care se zbătea cu curelele lor.
Au întins-o pe pământ lângă uşă şi au privit cum se apropia
lumini.

„Voi doi îi rețineți deocamdată”, a spus doctorul. "Intentionez sa
ia-o puțin pe Feodrovna și argumentează-o cu blândețe. Dacă o pot face
vedeți lumina, ne putem îndeplini încă misiunea. Dacă nu pot, vin
înapoi și să te ajut.”

* * * * *

A luat fata în brațe și a dispărut în întuneric.
Pistol în mână, cei doi bărbați urmăreau luminile care se apropiau. Bărbații din spate
luminile nu se vedeau, ci din sunetul pașilor lor
era evident că erau destul de mulți dintre ei.

— Ar fi mai bine să-i lăsăm să iasă pe uşă şi apoi să-i luăm?
şopti Carnes.

„Nu. Aceste arme grele vor arunca un glonț prin trei oameni pe scurt
gamă. Nivelați-vă arma în tunel și trageți când dau cuvântul.
Amintiți-vă, toți sunt predispuși să tragă sus, în întuneric.”

Luminile se apropiau încet. Când erau la douăzeci și cinci de metri distanță,
Locotenentul McCready a vorbit. Liniștea a fost spulberată de vuietul celor doi
Pistoale Luger. Din nou și din nou armele lătrau. A venit o salvă de foc
din tunel, dar Carnes și locotenentul stăteau departe
din deschizătură și au scăpat nevătămați. Focul lor mortal s-a revărsat
în prăbuşire până când au fost răsplătiţi de sunetul retragerii
picioarele.

„Așa se termină prima rundă”, a spus Carnes râzând. „Cred că vom câștiga
puncte.”

— Nu vor mai încerca un atac direct, răspunse locotenentul. "Uite

pentru un atac de flanc sau de la vreo armă nouă. Nu-mi place felul acele bombe nu au reușit să explodeze zilele trecute”.

Dr. Bird a apărut din întuneric.

„McCready”, a spus el cu o voce vibrantă de entuziasm, „avem noroc. Am ieșit la mai puțin de o sută de metri de punctul în care suntem avionul a coborât. Este încă acolo. Dacă _Denver_ s-a apropiat în raza de tragere, vom avea suficient gaz pentru a o face. Incearca sa obtii motorul tău merge.”

„Dacă nu este complet spălat, îl voi pune în funcțiune în câteva minute, Doctore, strigă pilotul, merg în tunel și le iau lanternele pe care acele păsări le-au aruncat când s-au scos. Unde este fată?"

— S-a întors lângă avion, spuse doctorul chicotind. "Ea este o scuipat-foc, bine. I-am scos călușul și a încercat să mă muște. eu nu putea scoate un cuvânt despre nimic altceva decât despre abuz de la ea. Mergi înainte și ia luminile și-ți voi arăta avionul”.

* * * * *

În câteva minute stăteau în fața navei. Se pare că a fost nevătămat, dar scânteia era moartă. Carnes se întoarse la gura tunelului pentru a se feri de surpriză în timp ce Dr. Bird și McCready se străduiau la motor. În ciuda celor mai bune dintre ei, nu s-a putut atrage nicio scânteie bobina. Ca ultimă soluție, dr. Bird a scurtcircuitat celulele cu a lama de șurubelniță. Nicio scânteie de răspuns nu a venit de la terminale.

— Moartă ca un macrou, remarcă el. „Cred că asta pune capăt acestei speranțe. Hai scoate mitralierele din ea. Ei bine, mai avem un atac în curând și vor fi mai eficiente decât pistoalele noastre.”

A fost munca de câteva minute pentru a descăleca cei doi Browning de pe avion. Purtând cele două arme, Dr. Bird sa alăturat lui Carnes în timp ce McCready clătinat de-a lungul încărcat în jos cu curele de muniție.

— Îți aduci aminte de acea dealul stâncos pe lângă care am trecut chiar înainte de a ateriza? întrebă locotenentul. „Dacă putem aduce aceste lucruri acolo înainte să ajungem atacați, vom avea o șansă mult mai mare decât vom avea în aer liber”.

— Bună idee, locotenent. Carnes, conectează-te la una dintre aceste arme.

O să-l prind pe celălalt pe spate și o voi duce pe Feodrovna. Nu o putem părăsi
aici pentru milostivirea tandre a lui Saranoff”.

Pe parcursul nopții, mica cavalcada și-a făcut drum. Tunetul armelor de la Fort Novadwinskaja s-a ţinut sus şi cerul spre nord era luminat de
sclipirile lor. Bucheta de direcție a lui McCready sa dovedit a fi una bună pentru
în curând a fost localizată retragerea căutată. Pe măsură ce își depuneau poverile
și privit înapoi, se vedeau luminile a două camioane apropiindu-se
peste câmpie de la fabrică. În grabă au montat mașina
pistol. Dr. Bird se îndreptă și ascultă cu atenție.

„Pistolele sună mai rar”, a spus el. „Posibil _Denver_
s-a săturat și se retrage”.

„Dacă îl cunosc pe căpitanul Evans atât de bine pe cât cred că îl cunosc, _Denver_ nu este
în retragere, a răspuns McCready sumbru.

„Sper că ea scoate fortul din existență”, a spus doctorul.
„Cu toate acestea, interesul nostru principal tocmai acum este pe frontul terestră
fruntea. Carnes, nu ești atât de bun la asta, mai bine lasă-l pe McCready și pe mine
se ocupă de ele.”

* * * * *

Camioanele s-au apropiat încet. În momentul de față a apărut avionul american
strălucirea farurilor lor. Un proiector puternic montat pe
camion de conducere a măturat țara. Descoperirea a fost o chestiune de câteva momente.
Locotenentul McCready și-a antrenat arma cu atenție și a apăsat pe trăgaci. A
zdrăngănirea focului venea de la Browning. S-a auzit un accident din camion
iar reflectorul se stingea cu ochiul.

"Punct ochit punct lovit!" strigă Carnes exultant.

— Jos, prostule! strigă doctorul în timp ce îl mătura pe detectiv de pe al lui
picioarele și l-a aruncat în spatele unei stânci. Acțiunea lui nu a fost prea devreme. A
explozie de mitralieră a venit din camioane și o ghioană de gloanțe
împrăștiate pe stâncile la câțiva metri de ele. McCready se târă înapoi la
arma lui.

— Stai puţin, locotenente, îl sfătui doctorul. „O explozie de foc de la
aici le va oferi locația noastră și probabil le va face puțin rău.
Așteptați până vor încerca să ne grăbească.”

Nu au avut mult de așteptat. Un strigăt gutural a venit dintr-un punct de câteva
câțiva metri distanță și zgomotul de alergare le venea la urechi. Graba a fost îndreptată spre un punct la câțiva metri la stânga de locul unde ei
ghemuit. Dr. Bird îşi învârti pistolul. În timp ce graba trecea pe lângă ei, el
a eliberat trăgaciul. O salvă de țipete și jurăminte din câmpie răspunse trosnetul Browning-ului. Arma lui McCready s-a alăturat cu un staccato izbucnire de foc. Atacul nu putea trăi înainte de acea ploaie de
moarte. Din întuneric se auzeau câțiva pași alergați și câțiva gemete. În prezent, vuietul unui motor a venit din direcția camioane parcate. S-a retras în depărtare și totul a fost liniștit.

„Turnul doi vine la noi în urma unei doborâri”, a spus Carnes jubilat. "Ce
vor face mai departe, doctore?"

„Probabil nimic până la lumina zilei, acum că știu că avem mașină pistoale. Mi-aș dori să putem face desișul acela, dar e prea departe pentru a încerca.
Se va lumina ziua într-o oră și ceva.”

Noaptea era în mod normal scurtă în Arhanghel în acel anotimp al anului și
prelungirea nefirească a zilei pe care o îndeplinise Saranoff
l-a făcut și mai scurt. Într-o oră au anunțat streamers roșii din est apropierea luminii zilei. Abia apăruseră decât o dronă plictisitoare motoarele de camioane veneau din direcția fabricii.

„Turna a treia este pe cale să înceapă”, a anunțat Carnes. „Îmi doresc ca eu
ar putea face ceva.”

„Poți de îndată ce ni se epuizează muniția, ceea ce nu va dura mult.” răspunse McCready. — Va fi o chestiune de pistoale de aproape.

* * * * *

Camioanele s-au apropiat de o jumătate de milă și s-au oprit. Distanta era prea mare pentru a justifica irosirea oricărui depozit redus de muniție
la o rază atât de lungă. În lumina slabă, ar vedea rușii lucrând la camioane. În curând a venit o fulgerare din câmpie. Un sunet de plâns
a umplut aerul. Cu o prăbușire, un obuz de trei inci s-a spart în spatele lor.

— Nicio distracţie, remarcă doctorul. „Va trebui să obținem o acoperire mai bună decât
acest."

Un al doilea obuz s-a văitat prin aer și a izbucnit peste capetele lor. A

a treia a izbucnit la câțiva metri în fața lor.

„Ne-au încadrat acum”, a spus McCready. „Ar fi mai bine să alunecăm înapoi a
piesă înainte de a începe focul rapid.”

Târându-și prizonierul cu ei, cei trei bărbați și-au făcut drum spre reversul decolteului. O scurtă căutare a scos la iveală un pervaz de deasupra
sub care s-au ghemuit în siguranță față de orice altceva decât de a lovitură directă deasupra lor.

„Suntem cu toții în regulă aici, cu excepția faptului că ne-ar putea trânti în jos
acoperirea focului, spuse medicul. Un om va trebui să vegheze
tot timpul și va fi un detaliu periculos. O voi lua pe primul cârlig."

"Tu nu vei!" exclamă Carnes cu insistenţă. „Nu am făcut nimic așa departe și sunt cel mai puțin important membru al partidului. Voi face privind.”

„Hai să desenăm paie”, a sugerat McCready. „Sunt dispus să fac asta, dar dacă
este o chestiune de voluntariat, refuz să cedez civilului
ramuri ale guvernului. Marina are tradiții de păstrat, tu
stiu."

— McCready are dreptate, răspunse doctorul. — Ia paie, locotenente și vom desena.”

McCready luă trei bucăți de iarbă și le întinse.

„Cel mai scurt merge de veghe”, a spus el. Carnes și doctorul au desenat,
McCready a expus bucata de iarbă rămasă. A fost cel mai scurt dintre cei trei. A așteptat până când următorul obuz a izbucnit deasupra lor și apoi
a ieşit din adăpost.

— O să te eliberez în cincisprezece minute, spuse Carnes în timp ce pleca.

"Dreapta."

* * * * *

După plecarea locotenentului, doctorul Bird scoase călușul de la Feodrovna
gura și a încercat să se certe cu ea, dar rusoaica doar i-a aruncat o privire
ura și a refuzat să vorbească altfel decât să-l abuzeze. Cu un oftat, the
doctorul a renunțat la eforturile sale și a vorbit cu Carnes. Timpul a trecut
încet cu o ploaie constantă de scoici pe denivelare.

— E timpul pentru uşurarea mea, spuse Carnes pe larg. În timp ce vorbea grindina
de obuze de pe denivelare a încetat.

"Ce naibii?" strigă doctorul.

El și Carnes au sărit de la adăpostul lor și au alergat peste mâl. Pe Câteva sute de metri de ei, se aflau o linie de ruși care se găseau înaintând cu baionetele fixe. McCready nu se vedea nicăieri.

— Unde dracu este McCready? strigă doctorul. „Trebuie să fi fost ucis. Bună, și una dintre arme a dispărut. Există doar o centură și o jumătate din muniţie rămasă. Voi încerca să rup atacul.”

A înaintat până la pistol și a antrenat-o cu grijă. Când a apăsat pe declanșează un clic surte din armă.

"Rateu!" el a plâns. A tras șurubul înapoi și a introdus un nou cartuş. Din nou, pistolul clacă inofensiv. Dr. Bird a aruncat coaja și l-a examinat. Pe grund a apărut o adâncitură adâncă. Grabit el au încercat încă o jumătate de duzină de cartușe, dar au refuzat să explodeze. El
întoarse o privire atentă către camioane. Pe pământ a fost așezat un tub
proiectorul îndreptat spre ei. Dr. Bird a înjurat încet și i-a smucit pe a lui
pistolul din toc. Ciocanul a pocnit inutil pe un cartus.

„Îngreunat!” el a exclamat. „Au acel mecanism portabil cu raze, cu ei, care ne-au dezactivat bombele. Este mână în mână, Carnesy, bătrâne. eu
Mă întreb unde este McCready.”

* * * * *

Rușii s-au apropiat încet, păstrându-și liniile drepte. Erau la două sute de metri de deal. Dintr-o dată de la un punct o sută la câţiva metri în stânga capătului pământului se auzi un zgomot de foc. The
linia de atac căzută într-o grămadă de grămezi grotești.

— Sunt McCready! strigă Carnes. O mică râpă a fugit dinspre denivelare spre camioane. Stând în râpă era locotenentul, jucând a Mitralieră Browning pe linia atacatorilor. Când nu mai erau dintre ei în picioare, și-a întors pistolul asupra camioanelor. Panica l-a cuprins
Rușii și s-au grăbit după camionul lor. Liderul lor a sărit printre ei, strigând furios. S-au oprit și s-au întors spre tubul proiectorului.
Încet, au învârtit-o. Arma locotenentului a încetat să tragă.

În timp ce rușii aruncau pistolul acum tăcut, Dr. Bird păși spre armă pe dealul. L-a antrenat și a apăsat pe trăgaci. Un zdrăngănit de foc a venit din el și două dintre figurile care se repeziră au căzut. Atacul s-a oprit pentru

un moment. McCready se ridicase în picioare și alerga în sus pe râpă cu pistolul sub braț.

— Cap bun! strigă dr. Bird, „Munca inteligentă! Privește distracția acum”.

A încetat să mai tragă cu arma. Rușii au șovăit și apoi au repezit punctul
din care trăsese McCready. Locotenentul le-a permis să ajungă
la o distanţă scurtă şi apoi a mototolit atacul cu o altă explozie
de foc din flanc. Cu strigăte de alarmă, rușii s-au întors și
au fugit spre camioanele lor. McCready a alergat de-a lungul râpei până când a ajuns
la cincizeci de metri de maşinile în picioare. Pe măsură ce rușii se apropiau,
unul dintre ei a pășit la manivela camionului. Pistolul lui McCready a vorbit și el
scăzut. Un al doilea și-a împărtășit soarta. Cu strigăte de disperare, rușii
a urcat în camionul rămas al cărui motor mergea. Rapid
a plecat prin câmpie. McCready se ridică din râpă și alergă
spre camionul în picioare. A pornit motorul și s-a îndreptat spre movilă.

— Are un camion, strigă Carnes. „Putem scăpa în ea”.

"Unde sa?" întrebă doctorul Bird. „Arhanghelul este între noi și _Denver_."

A venit camionul.

— Hai, doctore, strigă McCready. „Grăbește-te. O să scoatem bateria
de acest camion și pornește avionul nostru.”

— O, deștept! strigă admirativ doctorul Bird. „Încarcă arma aia cât ajung eu
Feodrovna, Carnesy. Vom scăpa încă în siguranță.”

* * * * *

Camionul s-a rostogolit spre avion și s-a oprit. În timp ce Carnes se transfera
prizonierul și armele către avion, locotenentul și doctorul Bird
a rupt podeaua camionului și a expus bateria. Era
o chestiune de clipe să-l detaşezi şi să-l duci în avion. Nu ar fi
se potrivesc la locul lor, dar l-au ancorat pe loc cu sârmă.

— Ar fi bine să te grăbeşti, strigă Carnes. „Iată că mai vin câteva camioane
Câmpia."

— E bine, doctore, spuse McCready. „Urcă-te pe recuzită și vom vedea dacă
bătrânul săritor de baltă va decola”.

Dr. Bird a alergat spre elice.

"Gata!" el a plâns.

"A lua legatura!" se răsti McCready.

Motorul avionului a luat viață. Nava a înaintat încet în timp ce Dr.
Pasărea s-a urcat la bord. Spre camioanele care veneau din sens opus,
au străbătut
simplu. Un accident părea iminent. La cel mai scurt timp, McCready sa
retras
pe joystick-ul lui și avionul s-a ridicat grațios în aer, curățând
conducând camionul cu centimetri. Camionul s-a oprit și a montat în
grabă un utilaj
pistol.

"Prea târziu!" râse locotenentul. „Acum e rândul nostru să ne distram”.

A bătut pe cheia emițătorului său radio. În câteva secunde a primit
un raspuns.

„Au redus Fort Novadwinskaja”, a raportat el către cabina din spate,
„dar nu știu la ce să tragă în continuare. Cele mai mari arme ale lor
vor ajunge
fabrica usor. Să încep niște artificii?”

— Poți să tragi când ești gata, Gridly, chicoti dr. Bird.

Locotenentul apăsă din nou cheia. De la altitudinea lor de patru
mii de picioare, puteau vedea _Denver_. Din turela sa din față
a venit o pufătură de fum. Au fost câteva momente de pauză și apoi un
nor
de trandafir negru din câmpia de sub ei, la o jumătate de milă de
fabrică.
McCready a raportat navei poziția exploziei. O a doua coajă
izbucni dincolo de fabrică și al treilea chiar în fața ei.

„Este o paranteză clară”, a spus McCready. „Acum uită-te la arma. O să
dau
ei o salvă”.

* * * * *

Din partea _Denverului_ venea un nor de fum negru ca toată ea
tunurile cu turelă trase la unison. Scopul a fost perfect. Pentru
câteva clipe toate
a fost liniște și apoi fabrica a dispărut într-o sufocare de explozie
obuze explozive.

Abia că aterizase obuzele, s-a rupt un fulger groaznic
de-a lungul cerului. Tunetul care părea să vină simultan,
a legănat avionul ca o pană. Foaie după foaie de fulger
a luminat cerul în timp ce vuietul tunetului era continuu. A căzut
ploaia
în foi solide. Chiar și în timp ce priveau, a început să se transforme
în zăpadă. The
aerul se răcea amarnic.

„Magnetul solar este distrus”, a strigat doctorul, „și furtunile astea sunt
eforturile naturii de a reveni la normal”.

„Dacă se înrăutăţesc, suntem condamnaţi”.

— Dar într-o cauză bună.

Avionul a alergat prin furtună. Brusc motorul a murit cu
bruscă răutăcioasă.

„Conexiunile noastre de la bateriile noastre au dispărut”, strigă McCready. „Spune ta
rugăciuni.”

Vântul a aruncat avionul ca o pană. Rapid a pierdut
altitudine. O clădire se ivi în fața lor. Întrucât un accident părea iminent,
o rafală de vânt a prins avionul și l-a aruncat din nou în aer. Pentru
câteva minute pământul nu putea fi văzut prin ploaie. Brusc
avionul a lovit un buzunar de aer și a căzut ca o piatră. Cu o stropire
a cazut in mare. O ruptură a apărut pentru o clipă în perdeaua de
ploaie.

"Uite!" strigă Carnes.

La o sută de metri distanță, _Denver_ a călărit la ancoră.

— Îmi pare rău doar pentru un singur lucru, spuse Carnes zece minute mai târziu, în timp ce ei
schimbat în haine uscate la bordul navei de luptă, „și asta este
Saranoff nu era în fabrică când a căzut salva pe ea”.

„Mă bucur că a fost plecat”, a răspuns dr. Bird. „Cu el absent, am reușit
în distrugerea ei. Dacă ar fi fost acolo, sarcina noastră ar fi fost mai mult
dificil și poate imposibil. Sunt un dușman al lui Saranoff, dar eu
nu-i subestima geniul colosal”.